La dignitat d'una «supervivent»

Una víctima d'explotació sexual narra el periple i la seva història de superació al Congrés de Drets Humans de Figueres

El congrés, que continuarà avui, es va celebrar a l´auditori Caputxins

FIGUERES | G.TUBERT

Hi havia centenars d'experts en la matèria però ahir qui va donar la lliçó magistral als assistents va ser una «supervivent». La primera jornada del II Congrés de Drets Humansdel Consell de l'Advocacia catalana, dedicat altràfic de persones amb finalitat d'explotació sexual, que es va celebrar ahir a Figueres, va comptar amb el testimoni d'una noia de només 31 anys que va patir abusos des que en tenia nou i que, amb 14, va viure el suïcidi del seu pare. Aleshores i en el si d'una família «desestructurada» va caure en una màfia de prostitució. Ahir va narrar part del seu periple i va criticar la falta de recursos per a tantes i tantes dones que, a diferència d'ella, mai podran aconseguir conèixer «la dignitat».

La teoria era bona. Els fiscals i l'advocacia van intercanviar-se mútuament retrets i, a la vegada, es van animar a reforçar la cooperació entre institucions per millorar la detecció de víctimes -o supervivents, com ahir es va reivindicar la testimoni-. Les dades aportades pel fiscal delegat d'estrageria a Catalunya, Fernando Rodríguez, no són gens esperançadores. Entre elles, va exposar que s'han incoat 30 procediments penals per tràfic de persones i 144 més per prostitució. En canvi, pràcticament no hi ha hagut sentències condemnatòries.

Els processos s'eternitzen i el fet de requerir que l'«explotada» sigui gairebé la «prova» tot i no comptar amb una sistema de protecció i acompanyament mínim fan que molts no prosperin. Si no hi ha prova, no hi ha delicte. Ja ho diuen. Però des de dins -i ahir va quedar clar- els articles del Codi Penal i els terminis que la Llei marca perquè les víctimes «recuperin la seva vida» es veuen de manera molt diferent. La «supervivent» va deixar clar que el seu procés encara no ha culminat i que el seu testimoni d'ahir era fruit de lavoluntat de «sensibilitzar»els que «per poc que puguin» poden fer alguna cosa perquè més dones puguin començar de zero, com va haver de fer ella.Té 31 anys i una filla de vuit, pràcticament l'edat a la qual ella va començar a ser maltractada.

Diu que quan va començar a ser forçada a prostituir-se ja havia rebut tant que l'intercanvi de sexe per diners no el veia tan greu com el veu ara amb perspectiva. «M'havien fet creure des de tan petita que era una puta que no podia imaginar-me ser una altra cosa i lamento molt quan sento la gent que diu aquesta paraula sense pensar en el que significa. De fet, estic segura que aquí dins hi ha gent que ha pagat per sexe», va dir. Ara s'ha aconseguit treure el carnet i ha aprovat l'accés a la universitat mentre treballa en un hospital -tot i que diu haver fet de quasi tot-. «Quan en surto esgotada ho faig amb dignitat. Una dignitat que hi ha persones que no coneixeran mai», va etzivar mentre l'auditori es va aixecar dempeus pel seu testimoni.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2016/09/30/dignitat-duna-supervivent/806870.html?utm_source=rss